Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

1 päivänä maaliskuuta 2016*

Valtiontuet — Vaikeuksissa olevien yritysten pelastaminen — Valtiontakauksena myönnetty tuki — Päätös, jossa tuki todetaan soveltuvaksi sisämarkkinoille — Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamatta jättäminen — Vakavat vaikeudet — Osapuolten, joita asia koskee, menettelylliset oikeudet

Asiassa T-79/14,

Secop GmbH, kotipaikka Flensburg (Saksa), edustajinaan asianajajat U. Schnelle ja C. Aufdermauer,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään L. Armati, T. Maxian Rusche ja R. Sauer,

vastaajana,

jossa vaaditaan kumottavaksi valtiontuesta SA.37640 – Pelastamistuki ACC Compressors SpA:lle – Italia 18.12.2013 annettu komission päätös C(2013) 9119 final,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Kanninen sekä tuomarit I. Pelikánová (esittelevä tuomari) ja E. Buttigieg,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Andová,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 8.9.2015 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 ACC Compressors SpA on yhtiö, joka on vuodesta 1960 valmistanut ja myynyt kotitalouskäyttöön tarkoitettujen jääkaappien kompressoreja. Se on Household Compressors Holding SpA:n (HCH), joka toimii vain holding-yhtiönä ja jolla ei ole tuotantotoimintaa, kokonaan omistama tytäryhtiö. ACC Compressors omisti alun perin 100 prosenttia ACC Austria GmbH:n pääomasta ja tämän viimeksi mainitun yhtiön välityksellä 100 prosenttia ACC Germany GmbH:n ja ACC USA LLC:n pääomasta.

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

2 Vuonna 2012 ACC-konsernilla oli taloudellisia vaikeuksia. Lokakuussa 2012 ACC Germanyä vastaan aloitettiin maksukyvyttömyysmenettely. ACC Austriaa vastaan aloitettiin maksukyvyttömyysmenettely 20.12.2012. ACC Compressors todettiin maksukyvyttömäksi 28.6.2013, ja se asetettiin erityishallintoon 27.8.2013. HCH todettiin maksukyvyttömäksi 12.10.2013.

3 ACC Austrian maksukyvyttömyysmenettelyn yhteydessä esitetyn tarjouspyynnön seurauksena ACC Austrian omaisuuserien ostosta allekirjoitettiin 20.4.2013 sopimus Secop Kompressoren GmbH:n, joka on kantajan Secop GmbH:n tytäryhtiö ja nykyiseltä nimeltään Secop Austria GmbH, ja ACC Austrian selvittäjien välillä. Kyseiselle sopimukselle asetettiin lykkäävä ehto, jonka mukaan Euroopan komission olisi todettava liiketoimi soveltuvaksi sisämarkkinoille.

4 Italian tasavalta ilmoitti 5.11.2013 komissiolle ACC Compressorsin hyväksi myönnettävästä pelastamistuesta.

5 Ilmoitettu toimenpide koostui kuuden kuukauden pituisesta valtiontakauksesta luotoille, joilla oli tarkoitus huolehtia käteistarpeista, joiden kokonaismäärä oli 13,6 miljoonaa euroa. Kyseisen takauksen oli tarkoitus mahdollistaa, että ACC Compressors voi jatkaa toimintaansa sen aikaa, kun laaditaan rakenneuudistus- tai selvitystilasuunnitelma.

6 Komissio päätti 11.12.2013 antamallaan päätöksellä olla vastustamatta sitä, että yhtiö, josta oli tullut Secop Austria, hankkii ACC Austrian omaisuuserät (jäljempänä keskittymäpäätös), mikä siten vahvisti 20.4.2013 tehdyn sopimuksen.

7 Komissio päätti valtiontuesta SA.37640 – Pelastamistuki ACC Compressors SpA:lle – Italia 18.12.2013 antamallaan päätöksellä C(2013) 9119 final (jäljempänä riidanalainen päätös) olla vastustamatta ilmoitettua toimenpidettä. Se katsoi erityisesti, että ilmoitetussa toimenpiteessä oli kyse SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta valtiontuesta mutta että se täytti edellytykset, joilla se voidaan vaikeuksissa olevan yrityksen pelastamistukena todeta soveltuvaksi sisämarkkinoille.

8 Secop Austrian toteuttama ACC Austrian omaisuuserien hankinta kohdistui muun muassa patentteihin, joita myös ACC Compressors oli siihen asti käyttänyt omaan kompressorituotantoonsa. Kaksi kyseisiä patentteja koskevaa oikeusriitaa (jäljempänä riidanalaiset patentit) on vireillä saksalaisessa ja italialaisessa tuomioistuimessa Secop-konsernin ja ACC-konsernin välillä, jotka ovat keskenään eri mieltä erityisesti siitä, ovatko ne tehneet keskenään pätevästi lisenssisopimuksen (jäljempänä patenttiriita).

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

9 Kantaja nosti nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 5.2.2014 jättämällään kannekirjelmällä.

10 Unionin yleinen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) päätti esittelevän tuomarin ehdotuksesta aloittaa suullisen käsittelyn ja esitti 2.5.1991 päivätyn työjärjestyksensä 64 artiklan mukaisten prosessinjohtotoimien yhteydessä asianosaisille kirjallisia kysymyksiä. Asianosaiset antoivat vastauksensa unionin yleisen tuomioistuimen asettamassa määräajassa.

11 Asianosaisten suulliset lausumat ja niiden vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 8.9.2015 pidetyssä istunnossa.

12 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen ja

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

13 Muutettuaan vaatimuksiaan vastauskirjelmässään komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen perusteettomana ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

14 Kumoamisvaatimuksensa tueksi kantaja esittää kolme perustetta, joista ensimmäinen koskee SEUT 296 artiklan rikkomista, olennaisten menettelymääräysten rikkomista ja perustelujen puutteellisuutta, toinen perussopimusten rikkomista ja kolmas harkintavallan väärinkäyttöä.

15 Vastauksissaan unionin yleisen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin kantaja on todennut yhtäältä, että sen ensimmäinen kanneperuste on ymmärrettävä siten, että sen mukaan tutkinta on ollut puutteellista vastoin SEUT 108 artiklan 3 kohtaa ja [SEUT 108] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1) 4 artiklan 1 kohtaa.

16 Kantaja on todennut toisaalta, että sen kolmas kanneperuste on ymmärrettävä siten, että se koskee arviointivirheitä siltä osin kuin komissio ei ole ottanut huomioon asian keskeisiä seikkoja, jotka se oli saanut tietoonsa tai jotka sen olisi pitänyt saada tietoonsa. Kantaja täsmensi lisäksi istunnossa, ettei se näe estettä sille, että sen ensimmäinen ja kolmas kanneperuste, sellaisina kuin ne on luonnehdittu uudelleen, tutkitaan yhdessä.

17 Niinpä kantajan kanneperusteet tutkitaan jäljempänä tällaisina.

Toinen kanneperuste, joka koskee perussopimusten rikkomista

18 Toinen kanneperuste jakautuu kolmeen osaan, jotka koskevat SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan rikkomista, SEUT 108 artiklan 2 ja 3 kohdan rikkomista ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista.

19 Aluksi on tutkittava yhdessä ensimmäinen ja toinen osa. Näiden kahden osan tarkoituksena nimittäin on pääasiallisesti riitauttaa muodollisen tutkintamenettelyn aloittamatta jättämisestä tehdyn komission päätöksen asiasisältö.

Toisen kanneperusteen ensimmäinen ja toinen osa, jotka koskevat SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan ja SEUT 108 artiklan 2 ja 3 kohdan rikkomista

20 Kantaja väittää pääasiallisesti, että komissio on virheellisesti katsonut riidanalaisen tuen soveltuvaksi sisämarkkinoille ja että se on virheellisesti jättänyt aloittamatta muodollista tutkintamenettelyä.

21 Komissio kiistää kantajan argumentit.

– Muistutus asian kannalta merkityksellisestä oikeuskäytännöstä

22 Aluksi on syytä muistuttaa, että komissiolla on velvollisuus aloittaa muodollinen tutkintamenettely muun muassa, jos alustavan tutkintamenettelyn aikana saatujen tietojen valossa sillä on edelleen vakavia vaikeuksia arvioida kyseessä olevaa toimenpidettä. Tämä velvollisuus perustuu välittömästi

SEUT 108 artiklan 3 kohtaan, sellaisena kuin sitä on tulkittu oikeuskäytännössä, ja se on vahvistettu asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdan ja 13 artiklan 1 kohdan säännöksillä, kun komissio alustavan tutkinnan jälkeen toteaa, että kyseessä olevan toimenpiteen yhteensoveltuvuudesta on epäilyjä (ks. vastaavasti tuomio 12.2.2008, BUPA ym. v. komissio, T-289/03, Kok., EU:T:2008:29, 328 kohta).

23 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan nimittäin SEUT 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely on välttämätön silloin, kun komissiolla on vakavia vaikeuksia sen arvioimisessa, onko tuki sisämarkkinoille soveltuva. Komissio siis voi päättää menettelyn SEUT 108 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun alustavaan vaiheeseen ja tehdä sen päätteeksi myönteisen päätöksen tuen soveltuvuudesta ainoastaan, jos se on alustavan tutkinnan perusteella vakuuttunut joko siitä, että kyseinen toimenpide ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki, tai siitä, että vaikka toimenpide määritellään tueksi, se on sisämarkkinoille soveltuva. Jos komissio sen sijaan on alustavan tutkinnan perusteella tehnyt vastakkaisen päätelmän tai jos se ei ole voinut alustavan tutkinnan perusteella selvittää kaikkia niitä vaikeuksia, jotka ovat tulleet esiin arvioitaessa toimenpiteen soveltuvuutta sisämarkkinoille, komissiolla on velvollisuus hankkia kaikki tarvittavat lausunnot ja aloittaa tätä varten SEUT 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely (tuomio 15.6.1993, Matra v. komissio, C-225/91, Kok., EU:C:1993:239, 33 kohta; tuomio 2.4.1998, komissio v. Sytraval ja Brink's France, C-367/95 P, Kok., EU:C:1998:154, 39 kohta ja edellä 22 kohdassa mainittu tuomio BUPA ym. v. komissio, EU:T:2008:29, 329 kohta).

24 Komission on siten ratkaistava asiaan liittyvien tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella, edellyttävätkö tuen yhteensoveltuvuuden tarkastelun yhteydessä esiin tulleet vaikeudet kyseisen menettelyn aloittamista (tuomio 19.5.1993, Cook v. komissio, C-198/91, Kok., EU:C:1993:197, 30 kohta). Tämän arvioinnin on täytettävä kolme edellytystä.

25 Ensinnäkin SEUT 108 artiklan mukaan komissiolla on oikeus alustavan tutkintamenettelyn jälkeen päättää tuen soveltuvan sisämarkkinoille ainoastaan sellaisten toimenpiteiden osalta, joihin ei liity vakavia vaikeuksia, joten tämä kriteeri on ainoa sovellettavaksi tuleva kriteeri. Komissio ei näin ollen voi kieltäytyä aloittamasta muodollista tutkintamenettelyä kolmansien edun kaltaisiin muihin seikkoihin, menettelyn sujuvuuteen liittyviin tekijöihin tai mihin tahansa muihin hallinnollisiin syihin vedoten (tuomio 15.3.2001, Prayon-Rupel v. komissio, T-73/98, Kok., EU:T:2001:94, 44 kohta).

26 Toiseksi komissio on velvollinen aloittamaan muodollisen menettelyn silloin, kun se kohtaa asiassa vakavia vaikeuksia, eikä sillä ole tältä osin mitään harkintavaltaa. Vaikka komission harkintavalta on sidottua tämän menettelyn aloittamista koskevan päätöksen osalta, sillä on kuitenkin tiettyä harkintavaltaa, kun se selvittää ja tutkii yksittäistapaukseen liittyviä seikkoja sen määrittämiseksi, aiheuttavatko nämä seikat vakavia vaikeuksia. SEUT 108 artiklan 3 kohdan tarkoituksen ja komissiolle kuuluvan hyvää hallintoa koskevan velvollisuuden mukaan komissio voi erityisesti aloittaa keskustelut tuen ilmoittaneen valtion tai kolmansien kanssa ratkaistakseen mahdollisesti ilmenneet vaikeudet alustavan menettelyn kuluessa (edellä 25 kohdassa mainittu tuomio Prayon-Rupel v. komissio, EU:T:2001:94, 45 kohta).

27 Kolmanneksi on todettava, että vakavien vaikeuksien käsite on objektiivinen. Tällaisten vaikeuksien olemassaoloa on arvioitava riidanalaisen päätöksen tekoon liittyvien olosuhteiden ja päätöksen sisällön perusteella objektiivisin perustein ottaen huomioon päätöksessä esitettyjen perustelujen lisäksi myös ne seikat, jotka komissiolla oli tiedossaan, kun se lausui riidanalaisen tuen soveltuvuudesta sisämarkkinoille (ks. edellä 25 kohdassa mainittu tuomio Prayon-Rupel v. komissio, EU:T:2001:94, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

28 Nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevassa riidanalaisessa päätöksessä komissio on katsonut, että riidanalainen tuki soveltuu sisämarkkinoille siltä osin kuin siinä noudatetaan SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohtaa ja yhteisön suuntaviivoja valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi (EUVL 2004, C 244, s. 2; jäljempänä suuntaviivat).

29 Tässä yhteydessä on muistutettava, että komissiolle on SEUT 107 artiklan 3 kohdassa annettu laaja harkintavalta, jonka perusteella se voi hyväksyä tukia poiketen mainitun artiklan 1 kohdassa määrätystä yleisestä kiellosta, silloin kun määritettäessä näissä tapauksissa valtiontuen soveltuvuutta tai soveltumattomuutta sisämarkkinoille syntyy ongelmia, jotka edellyttävät monimutkaisten taloudellisten olosuhteiden ja tosiseikkojen huomioon ottamista ja arviointia. Tältä osin unionin tuomioistuinten valvonta kohdistuu ainoastaan siihen, että menettelyä ja perusteluvelvollisuutta koskevia sääntöjä on noudatettu, että tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, että näitä tosiseikkoja ei ole arvioitu ilmeisen virheellisesti ja ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin. Unionin tuomioistuinten asiana ei siten ole korvata komission taloudellista arviointia omalla arvioinnillaan. Komissio voi vahvistaa harkintavaltansa käyttöä koskevia toimintaohjeita, esimerkiksi antaa suuntaviivojen kaltaisia toimia, siltä osin kuin ne sisältävät ohjeita siitä, mitä linjaa tämän toimielimen on noudatettava, edellyttäen, ettei niillä poiketa perussopimuksen määräyksistä. Tässä yhteydessä unionin tuomioistuinten on varmistettava, onko komission itse itselleen asettamia vaatimuksia noudatettu (tuomio 30.1.2002, Keller ja Keller Meccanica v. komissio, T-35/99, Kok., EU:T:2002:19, 77 kohta; ks. myös vastaavasti tuomio 1.12.2004, Kronofrance v. komissio, T-27/02, Kok., EU:T:2004:348, 79 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

– Väite, jonka mukaan ACC Compressorsilla on vastaperustetun yrityksen asema

30 Ensinnäkin kantaja väittää, että ACC Austrian omaisuuserien myynnin seurauksena ACC Compressors ei voi enää käyttää riidanalaisia patentteja; siksi sitä on pidettävä aikaisemmin toimineen yrityksen selvitystilan jälkeen perustettuna yrityksenä ja siis suuntaviivojen 12 kohdassa tarkoitettuna vastaperustettuna yrityksenä. On nimittäin niin, että koska ACC Compressors ei voi käyttää riidanalaisia patentteja, sillä ei ole riittävän kehittyneitä rakenteita voidakseen saada pelastamistukea eikä sitä varsinkaan voida rinnastaa kompressoreja vuodesta 1960 valmistaneeseen samannimiseen yritykseen.

31 Suuntaviivojen 12 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Vastaperustettu yritys ei näiden suuntaviivojen mukaan voi saada pelastamis- tai rakenneuudistustukea, vaikka sen rahoitustilanne olisi aluksi epävarma. Tämä koskee etenkin tapauksia, joissa yritys perustetaan aikaisemmin toimineen yrityksen selvitystilan jälkeen tai ostamalla tällaisen yrityksen kaikki omaisuuserät. Periaatteessa yritystä pidetään vastaperustettuna ensimmäiset kolme vuotta sen toiminnan aloittamisesta kyseisellä alalla. Yritys voi saada pelastamis- tai rakenneuudistustukea vasta kyseisen ajanjakson jälkeen – –”

32 Suuntaviivojen 12 kohdan tavoitteena on ilmiselvästi välttää sellaisten elinkelvottomien yritysten tai tappiollisten toimintojen perustaminen, joista tulee heti perustamisensa jälkeen riippuvaisia julkisesta tuesta. Tätä varten kyseisen kohdan toisessa virkkeessä tehty täsmennys koskee muun muassa tapausta, jossa aikaisemmin toimineen oikeushenkilön omaisuuserät luovutetaan toiselle – vastaperustetulle tai jo toimivalle – oikeushenkilölle. Niinpä vastaperustetuksi yritykseksi voidaan tarvittaessa luokitella se taloudellinen yksikkö, johon hankitut omaisuuserät on äskettäin integroitu. Omaisuuseriä luovuttavan oikeushenkilön osalta tällaisen toimen tavoitteena voi juuri olla kyseisen oikeushenkilön pelastaminen.

33 Kantaja väittää kuitenkin, että suuntaviivojen 12 kohtaan sisältyvä maininta ”etenkin” osoittaa, että yrityksen luokittelu ”vastaperustetuksi” voi seurata paitsi tuensaajan toteuttamasta toisen yhtiön omaisuuserien ostosta myös tuensaajan omaisuuserien siirrosta toiselle yhtiölle, kuten nyt käsiteltävässä asiassa ACC Compressorsin tytäryhtiö ACC Austrian omaisuuserien siirrosta Secop Austrialle.

34 Tällainen tulkinta on jäljempänä esitettävistä syistä hylättävä nyt käsiteltävässä asiassa.

35 Ensinnäkin ACC Compressors ja ACC Austria kuuluivat alun perin yhteen ja samaan yritykseen siltä osin kuin nämä kaksi yhtiötä valmistivat samoja tuotteita kahdella eri tuotantopaikalla mutta saman talousjohdon alaisuudessa. ACC Austrian tuotannollisten omaisuuserien luovutuksen, joka tuli voimaan 11.12.2013 eli keskittymäpäätöksen antamispäivänä (ks. edellä 3 ja 6 kohta), yhteydessä kyseisen yrityksen toimintojen määrä tosin väheni, koska Itävallassa sijainnutta tuotantopaikkaa vastanneet toiminnot eivät enää kuuluneet siihen. Niinpä yritys, jolle 18.12.2013 hyväksytty riidanalainen tuki myönnettiin, sisälsi enää vain ACC Compressorsin tuotannolliset omaisuuserät. Tämä viimeksi mainittu kuitenkin johti kyseessä olevaa yritystä niin ennen kyseistä luovutusta kuin sen jälkeenkin, ja – kuten kantaja on myöntänyt kannekirjelmän 46 kohdassa – se jatkoi riidanalaisen päätöksen antamispäivän jälkeen, vaikkakin vähäisemmässä määrin, kompressoreiden valmistusta ja myyntiä, jotka olivat mainitun yrityksen perinteistä toimintaa. Toisin kuin kantaja väittää, kyseessä siis oli sama yritys kuin se, joka oli valmistanut kompressoreja vuodesta 1960.

36 Toiseksi kantajan ehdottama tulkinta on vastoin suuntaviivojen 12 kohdan tavoitetta, sellaisena kuin se esitettiin edellä 32 kohdassa. Omaisuuserien luovutuksen tilanteesta nimittäin on huomattava, että ”vastaperustetuksi yritykseksi” luokittelun kannalta merkityksellinen yksikkö ei ole se, joka muodostuu omaisuuseriä luovuttavalla yhtiöllä säilyvistä taloudellisista toiminnoista, vaan yksikkö, joka koostuu luovutuksen saajana olevan yhtiön, johon luovutetut omaisuuserät on integroitu, taloudellisista toiminnoista. Vaikeuksissa olevalle yritykselle on sitä paitsi normaalia ja järkevää, että se luovuttaa tiettyjä omaisuuseriä ja keskittää toimintansa ydinliiketoimintaansa – tarkasteltiinpa sitä maantieteelliseltä tai alakohtaiselta kannalta – parantaakseen taloudellisen elpymisen mahdollisuuksia. Suuntaviivojen 39 kohdassa mainitaan siten nimenomaisesti omaisuuserien myynti toimenpiteenä, jolla voidaan ehkäistä liiallisia kilpailun vääristymiä, tutkittaessa rakenneuudistustukien myöntämiseksi laadittua rakenneuudistussuunnitelmaa. Olisi suuntaviivojen yleisen tarkoituksen vastaista, jos tällainen omaisuuserien myynti johtaisi systemaattisesti siihen, että ne luovuttava yritys suljetaan pois pelastamistukien piiristä.

37 Se, että ACC Compressorsin ja Secop Austrian välillä on riidanalaisista patenteista vireillä oikeusriita, ei ole omiaan johtamaan toisenlaiseen arviointiin.

38 Riidanalaisen päätöksen antamisen yhteydessä komissiolla nimittäin oli mahdollisuus ottaa ACC Compressorsin tosiasiallinen ja oikeudellinen tilanne huomioon vain sellaisena kuin se oli kyseisen päätöksen antamisajankohtana; enintään sen oli otettava huomioon kyseisen tilanteen kehitys, joka oli ennakoitavissa pelastamistuen myöntämisajanjakson eli kuuden kuukauden aikana (ks. edellä 5 kohta). Kuten komissio perustellusti toteaa, riidanalaisen päätöksen antamisajankohtana ACC Compressors käytti vielä kompressoreiden valmistuksessa riidanalaisia patentteja, minkä komissio oli velvollinen ottamaan huomioon, eikä mikään osoittanut, että kyseinen tilanne olisi voinut muuttua seuraavien kuuden kuukauden aikana.

39 Lisäksi on huomattava, ettei patenttiriidan vireilläolo ollut merkityksellinen arvioitaessa riidanalaisen tuen soveltuvuutta sisämarkkinoille. On totta, että jos Secop Austria olisi voittanut patenttiriidan, olisi ollut mahdollista, ettei ACC Compressors olisi enää voinut käyttää riidanalaisia patentteja ja että sen siis olisi täytynyt lopettaa merkittävän ns. ”Kappa”-kompressorivalikoiman tuotanto. Tämä kuitenkin riippui myös siitä, oliko ACC Compressorsilla mahdollisen tappiollisen tuomioistuinratkaisun seurauksena mahdollisuus saada kyseisille patenteille käyttölupa. Suoralta kädeltä ei myöskään voitu sulkea pois sitä, että se voisi kompensoida mahdollista toimintansa loppumista Kappa-kompressoreiden tuotannossa kehittämällä muita valikoimia tai toimintoja. Joka tapauksessa on katsottava, ettei komission asiana ollut ennakoida kansallisissa tuomioistuimissa riidanalaisen päätöksen antamisajankohtana vireillä olleen patenttiriidan ratkaisua korvaamalla kyseistä riitaa käsitelleiden toimivaltaisten tuomioistuinten arvioinnin omalla arvioinnillaan.

40 Lopuksi on hylättävä kantajan istunnossa esittämä argumentti, jonka mukaan komission olisi pitänyt ottaa huomioon se, että keskittymämenettelyn yhteydessä ACC Compressors oli itse todennut, että jos Secop Austria hankkisi ACC Austrian omaisuuserät, se ei voisi jatkaa kompressorituotantoaan, koska se ei enää silloin voisi käyttää riidanalaisia patentteja.

41 Komissio nimittäin tutki keskittymäpäätöksessä ACC Compressorsin väitteet ja totesi, että kun otettiin muun muassa huomioon osapuolten välillä vireillä ollut patenttiriita, ei ollut mahdotonta, että ne tekisivät sopimuksen käyttöluvasta. Komissio oli siis jo todennut keskittymämenettelyn yhteydessä, että ACC Compressorsin väitteet siitä, että sille olisi mahdotonta jatkaa kompressorituotantoa ilman riidanalaisten patenttien käyttölupaa, olivat hypoteettisia.

42 Niinpä kyseiset väitteet eivät olleet ratkaisevia tietoja ACC Compressorsin ja Secopin välisen kilpailusuhteen arvioinnissa, joten komissiota ei voida moittia siitä, ettei se ottanut sitä valtiontukimenettelyn yhteydessä huomioon.

– Väite, jonka mukaan riidanalaisella tuella vain ”viivästytetään väistämätöntä kehitystä”

43 Kantaja väittää toiseksi, ettei riidanalaista tukea olisi pitänyt myöntää, koska sillä vain ”viivästytettiin väistämätöntä kehitystä” suuntaviivojen 72 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

44 Suuntaviivojen 72 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Pelastamistuki on ainutkertainen toimenpide, jolla pyritään jatkamaan yrityksen toimintaa tietyn rajallisen ajan, jonka kuluessa voidaan arvioida yrityksen tulevaisuudennäkymiä. Toistuvasti myönnettäviä pelastamistukia, joilla pyritään säilyttämään vallitseva tilanne, viivästyttämään väistämätöntä kehitystä ja siirtämään sillä välin taloudelliset ja sosiaaliset ongelmat muille, paremmassa asemassa oleville tuottajille tai muille jäsenvaltioille, ei tule hyväksyä. Näin ollen pelastamistukea voidaan myöntää vain kerran (ainutkertaisuuden periaate) – –”

45 Suuntaviivojen koko 72 kohdan rakenteessa se, ettei pelastamistuella saa olla ainoastaan tarkoituksena säilyttää vallitseva tilanne ja viivästyttää väistämätöntä kehitystä, mainitaan siis esimerkkinä samassa 72 kohdassa vahvistetun ainutkertaisuuden periaatteen perustelemiseksi. Niinpä mainitun kohdan logiikassa se, että haetaan toista pelastamistukea kymmenen vuoden ajanjakson aikana ensimmäisen pelastamistuen myöntämisen jälkeen, on omiaan osoittamaan, että ensimmäisellä tuella on vain säilytetty vallitseva tilanne ja viivästytetty väistämätöntä kehitystä. Nyt käsiteltävässä asiassa on riittävää todeta yhtäältä, että riidanalaisen päätöksen 38 kohdassa tehtyjen toteamusten, joita kantaja ei ole riitauttanut, mukaan riidanalainen tuki on ensimmäinen ACC Compressorsille myönnetty pelastamistuki, ja toisaalta, että kantaja on tyytynyt toteamaan, että riidanalaisella tuella vain ”viivästytettiin väistämätöntä kehitystä”, esittämättä näyttöä tällaiselle väitteelle. Lopuksi on huomattava siltä osin kuin kantaja perustaa väitteensä patenttiriitaan, että edellä on todettu, ettei patenttiriita ollut merkityksellinen arvioitaessa riidanalaisen tuen soveltuvuutta sisämarkkinoille.

46 Niinpä tämä kantajan argumentti on hylättävä.

– Aikaisempien tukien, joita väitetään saadun, ottaminen huomioon

47 Kantaja väittää kolmanneksi, ettei komissio ole ottanut huomioon riidanalaisen tuen ja etuuksien, joita väitetään aiemmin maksetun Cassa Integrazionen välityksellä, yhteisvaikutusta. Kantajan mukaan Cassa Integrazione on kassa, josta maksetaan korvauksia osittaisesta työttömyydestä ja jonka etuuksia komissio pitää valtiontukena.

48 Suuntaviivojen 23 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Jos vaikeuksissa olevalle yritykselle on aiemmin myönnetty sääntöjenvastaista tukea, jonka osalta komissio on tehnyt kielteisen päätöksen ja antanut takaisinperimismääräyksen, ja tällaista [asetuksen N:o 659/1999] 14 artiklan mukaista takaisinperimistä ei ole toteutettu, kyseiselle yritykselle myönnettävää pelastamis- ja rakenneuudistustukea arvioitaessa otetaan huomioon vanhan tuen ja uuden tuen yhteisvaikutus ja se, että vanhaa tukea ei ole maksettu takaisin.”

49 On siis huomattava, että suuntaviivojen 23 kohdassa todetaan, että vanhojen tukien ja uuden pelastamis- tai rakenneuudistustuen yhteisvaikutus on otettava huomioon, nimenomaisesti vain sellaisten sääntöjenvastaisten tukien osalta, jotka ovat takaisinperimismääräyksen, jota asianomainen jäsenvaltio ei vielä ole pannut täytäntöön, sisältävän kielteisen päätöksen kohteena. Mainitun 23 kohdan perusteella komissio sitä paitsi pyysi Italian viranomaisilta ilmoitusta, jonka mukaan ACC Compressors ei ollut saanut tällaisia takaisin perimättä olleita tukia (riidanalaisen päätöksen 40 kohta).

50 On riidatonta, että etuudet, joita väitetään maksetun Cassa Integrazionen välityksellä ja joista komissio toteaa olleensa tietämätön, eivät olleet komission kielteisen päätöksen kohteena. Komissio ei siis ollut suuntaviivojen ja erityisesti niiden 23 kohdan sanamuodon perusteella velvollinen ottamaan kyseisiä väitettyjä tukia huomioon.

51 Siitä, oliko tällainen huomioon ottaminen tarpeen, vaikkei mitään tällaista velvollisuutta mainitakaan nimenomaisesti suuntaviivoissa, on huomattava, että pelastamistukien erityispiirteet ovat esteenä sellaisten aiempien tukien, joita ei mainita suuntaviivojen 23 kohdassa, yhteisvaikutuksen huomioon ottamiselle. Suuntaviivojen 15 kohdassa nimittäin määritellään pelastamistuet seuraavasti:

”Pelastamistuki on luonteeltaan tilapäistä ja palautettavaa. Sen päätavoitteena on, että vaikeuksissa oleva yritys voi jatkaa toimintaansa rakenneuudistus- tai selvitystilasuunnitelman laatimiseen tarvittavan ajan. Yleisperiaatteena on, että pelastamistuella voidaan tukea tilapäisesti yritystä, jonka huomattavasti heikentynyt rahoitustilanne heijastuu akuuttina maksuvalmiuskriisinä tai teknisenä maksukyvyttömyytenä. Tällaisen väliaikaisen tuen pitäisi suoda aikaa tarkastella vaikeuksiin johtanutta tilannetta ja kehittää tarkoituksenmukainen suunnitelma vaikeuksien voittamiseksi. Pelastamistuki on lisäksi rajoitettava välttämättömään. Toisin sanoen pelastamistuki tarjoaa vaikeuksissa olevalle yritykselle lyhyen, enintään kuuden kuukauden mittaisen hengähdysajan. Tuen on oltava palautettavaa maksuvalmiustukea, joka myönnetään lainatakauksina tai lainoina, ja siitä on perittävä korkoa, joka on vähintään yhtä korkea kuin vakaassa taloudellisessa tilanteessa olevilta yrityksiltä lainoista perittävä korko ja ainakin yhtä korkea kuin komission vahvistama viitekorko. Rakenteellisia toimenpiteitä, jotka eivät vaadi välittömiä toimia, kuten valtion peruuttamatonta ja automaattista omistusosuutta yrityksen omista varoista, ei voida rahoittaa pelastamistuella.”

52 Tästä määritelmästä ilmenee, että koska tukikelpoiset toimenpiteet ovat rajallisia (lainatakaukset tai lainat) ja luonteeltaan tilapäisiä ja palautettavia (takauksen päättyminen ja lainan takaisinmaksu viimeistään kuuden kuukauden päästä, ellei tämän määräajan jälkeen jätetä rakenneuudistus- tai selvitystilasuunnitelmaa) ja ne rajataan vain toimenpiteisiin, jotka ovat kyseessä olevan yrityksen toiminnan tilapäisen jatkumisen kannalta tarpeen, riidanalaisen tuen kaltaisilla pelastamistuilla on hyvin rajallisia vaikutuksia sisämarkkinoihin, kuten komissio perustellusti toteaa. Juuri nämä rajalliset vaikutukset yhdessä pelastamistukien kiireellisyyden kanssa tekevät perustelluksi, että komissio tutkii ne tavallisesti yksinkertaistetussa menettelyssä suuntaviivojen 30 kohdan mukaisesti pyrkimällä tekemään päätöksen kuukauden kuluessa, jos tuet täyttävät tietyt kriteerit. Kunkin mahdollisen sääntöjenvastaiseksi väitetyn vanhan tuen yhteisvaikutuksen ottaminen huomioon tekisi mainitun määräajan noudattamisen mahdottomaksi eikä siis sopisi yhteen tutkinnan kiireellisyyden eikä sen kanssa, että kyseisillä tuilla on rajalliset vaikutukset kilpailuun.

53 Lisäksi muiden kuin suuntaviivojen 23 kohdassa määriteltyjen vanhojen tukien – jotka jo ovat komission lopullisen kielteisen päätöksen kohteena – ottaminen huomioon pakottaisi komission liitännäisesti tutkimaan kyseiset vanhat tuet, joiden luokittelu tuiksi ja sääntöjenvastaisiksi tuiksi voi olla riidanalaista komission ja asianomaisen jäsenvaltion välillä ja joiden on mahdollisesti oltava erillisen menettelyn ja erillisen päätöksen kohteena. Tämä voisi johtaa lopulta joko pelastamistuen epäämiseen vanhojen tukien pintapuolisen tutkinnan perusteella, vaikka nämä viimeksi mainitut voisivat myöhemmin osoittautua sääntöjenmukaisiksi tai niissä ei olisi kyse tuista, tai pelastamistuesta tehtävän päätöksen aiheettomaan viivästymiseen. Niinpä myöskään tällainen lähestymistapa ei sovi yhteen oikeusvarmuuden periaatteesta johtuvien vaatimusten kanssa.

54 Näistä syistä on katsottava, ettei komissio voi olla velvollinen ottamaan väitettyjen vanhojen tukien ja pelastamistuen yhteisvaikutusta huomioon muissa kuin suuntaviivojen 23 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

55 Kantajan tällainen argumentti on siis hylättävä perusteettomana.

– ACC Compressorsin väitetyn tappiollisen myyntikäytännön ottaminen huomioon

56 Kantaja katsoo neljänneksi, että komission olisi pitänyt ottaa huomioon se riski, että ACC Compressors voi riidanalaisen tuen avulla jatkaa tappiollista myyntipolitiikkaansa, jota sen väitetään harjoittaneen vuodesta 2013.

57 Tässä yhteydessä on riittävää todeta, että kantaja tyytyy väittämään, että ACC Compressors harjoittaa tappiollista myyntipolitiikkaa, esittämättä mitään selitystä tai näyttöä, joka voisi tukea tällaista väitettä. Niinpä kantajan tällainen argumentti on hylättävä.

– Komission esittämät laskelmat

58 Kantaja on väittänyt kannekirjelmässä viidenneksi, että laskelmat, jotka komissio esitti arvioidessaan riidanalaisen tuen soveltuvuutta sisämarkkinoille, eivät pitäneet paikkansa, eikä kantaja voinut ymmärtää niitä, koska se ei saanut tilaisuutta tutustua asiakirja-aineistoon.

59 Koska kantaja on vastauksessaan unionin yleisen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin luopunut tästä perusteesta komission vastineessaan esittämien selitysten perusteella, kyseisestä perusteesta ei enää ole lausuttava.

60 Koska kaikki toisen kanneperusteen ensimmäisessä ja toisessa osassa esitetyt väitteet on hylättävä, kyseiset osat on hylättävä kokonaisuudessaan.

Toisen kanneperusteen kolmas osa, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista

61 Kantaja toteaa, ettei se saanut ACC Compressorsin hyväksi aloitetun valtiontukimenettelyn yhteydessä tilaisuutta esittää kantaansa vastustaakseen mahdollisessa muodollisessa tutkintamenettelyssä riidanalaisen tuen myöntämistä viimeksi mainitulle. Kantajan mukaan ACC Compressorsilla sitä vastoin oli keskittymämenettelyn yhteydessä tilaisuus vastustaa Secop Austrian toteuttamaa ACC Austrian omaisuuserien ostoa. Kantajan mielestä kyse on yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamisesta, koska ACC-konsernin ja Secop-konsernin välinen kilpailusuhde oli tutkittava molemmissa menettelyissä.

62 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhdenvertaisen kohtelun periaate unionin oikeuden yleisenä periaatteena edellyttää, että toisiinsa rinnastettavia tapauksia ei kohdella eri tavalla eikä erilaisia tapauksia kohdella samalla tavalla, ellei tällaista kohtelua voida objektiivisesti perustella (ks. tuomio 16.12.2008, Arcelor Atlantique ja Lorraine ym., C-127/07, Kok., EU:C:2008:728, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

63 Tässä yhteydessä on todettava ensinnäkin, että niin valtiontukimenettelyn kuin keskittymämenettelynkin yhteydessä asianomaisten yritysten kilpailijoilla ei ole mitään oikeutta päästä automaattisesti mukaan menettelyyn, ja näin on erityisesti menettelyn ensimmäisessä vaiheessa, jonka aikana komissio arvioi alustavasti joko kyseessä olevaa tukea tai ilmoitettua keskittymää.

64 On nimittäin todettava ensinnäkin, että valtiontukien alalla on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan erotettava toisistaan ensinnäkin SEUT 108 artiklan 3 kohdan mukainen tukien alustava tutkintavaihe, jonka tavoitteena on ainoastaan tehdä komissiolle mahdolliseksi tehdä ensimmäiset päätelmänsä kyseisen tuen täydellisestä tai osittaisesta soveltuvuudesta sisämarkkinoille, ja toiseksi tämän saman artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tutkintavaihe. EUT-sopimuksen mukaan komissio on vasta viimeksi mainitussa vaiheessa, jonka tavoitteena on tehdä mahdolliseksi, että komissio saa käyttöönsä kattavat tiedot kaikista asiaan liittyvistä seikoista, velvollinen kehottamaan niitä, joita asia koskee, esittämään huomautuksensa (edellä 24 kohdassa mainittu tuomio Cook v. komissio, EU:C:1993:197, 22 kohta; edellä 23 kohdassa mainittu tuomio komissio v. Sytraval ja Brink's France, EU:C:1998:154, 38 kohta ja tuomio 13.12.2005, komissio v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, Kok., EU:C:2005:761, 34 kohta). Tästä seuraa, että muilla asianomaisilla osapuolilla kuin kyseessä olevalla jäsenvaltiolla, mukaan lukien nyt käsiteltävän asian kantajan kaltaiset tuensaajan kilpailijat, ei ole mitään oikeutta päästä mukaan menettelyyn alustavassa tutkintavaiheessa.

65 Toiseksi on todettava, että keskittymien alalla yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 (EUVL L 24, s. 1; jäljempänä sulautuma-asetus) 18 artiklan 4 kohdassa, täsmennettynä asetuksen N:o 139/2004 täytäntöönpanosta 21.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 802/2004 (EUVL L 133, s. 1) 11 artiklan c alakohdalla, säädetään, että komissio voi kuulla – viran puolesta – muita luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä kuin ilmoituksen tehneitä ja ehdotetun keskittymän muita osapuolia mutta että se on siihen velvollinen vain niillä kahdella edellytyksellä, että kyseisillä henkilöillä on asiassa riittävä etu ja että ne tekevät kuulemisestaan hakemuksen (ks. vastaavasti tuomio 27.11.1997, Kaysersberg v. komissio, T-290/94, Kok., EU:T:1997:186, 108 ja 109 kohta).

66 Toiseksi on sitä vastoin huomattava, että ACC Compressorsin asema keskittymämenettelyn yhteydessä ei ollut pelkästään Secop Austrian kilpailijayrityksen asema keskittymästä ilmoituksen tehneenä yrityksenä vaan myös asetuksen N:o 802/2004 11 artiklan b alakohdassa tarkoitettu ”muun osapuolen” asema, koska ACC Austrian, jonka kaikki omaisuuserät oli myytävä, emoyhtiönä se oli rinnastettava kyseisten omaisuuserien myyjään ja sillä siis oli ehdotetun keskittymän osapuolen asema. Toisin kuin kilpailijoilla, osapuolilla, joita asia koskee, on sulautuma-asetuksen 18 artiklan 1 kohdan lopun mukaisesti kuitenkin oikeus esittää huomautuksensa menettelyn jokaisessa vaiheessa, myös alustavassa vaiheessa (ks. vastaavasti tuomio 24.3.1994, Air France v. komissio, T-3/93, Kok., EU:T:1994:36, 81 kohta ja tuomio 20.11.2002, Lagardère ja Canal+ v. komissio, T-251/00, Kok., EU:T:2002:278, 93 ja 94 kohta).

67 On siis todettava, että tilanne, joka kantajalla oli riidanalaiseen päätökseen johtaneen valtiontukimenettelyn yhteydessä, poikkeaa tilanteesta, joka ACC Compressorsilla oli keskittymäpäätökseen johtaneen keskittymämenettelyn yhteydessä, siltä osin kuin ACC Compressorsilla oli oikeus tulla kuulluksi ennen viimeksi mainitun päätöksen antamista. Niinpä se, että komissio jätti ennen riidanalaisen päätöksen antamista antamatta kantajalle tilaisuutta esittää kantansa, ei merkitse yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista.

68 Niinpä toisen kanneperusteen kolmas osa ja siis koko kanneperuste on hylättävä.

Ensimmäinen ja kolmas kanneperuste, sellaisina kuin ne ovat uudelleen luonnehdittuina, jotka koskevat tutkinnan puutteellisuutta ja arviointivirheitä

69 Tässä yhteydessä kantaja väittää komission jättäneen huomiotta keskittymäpäätöksen sisältämiä tietoja (ks. edellä 6 kohta), jotka ovat kuitenkin merkityksellisiä ja olennaisia arvioitaessa riidanalaisen tuen soveltuvuutta sisämarkkinoille, ja tyytyneen tässä yhteydessä Italian viranomaisten ja ACC Compressorsin tuensaajana toimittamiin tietoihin. Kantaja väittää erityisesti, että komission olisi pitänyt ottaa huomioon se, että ACC Compressors oli ilmoittanut keskittymämenettelyssä, että jollei se saisi riidanalaisten patenttien käyttölupia, se ei kykenisi jatkamaan toimintaansa kotitalouslaitteisiin tarkoitettujen jäähdytyskompressoreiden markkinoilla (ks. edellä 40 kohta).

70 Komissio kiistää kantajan argumentit.

71 Aluksi on huomattava, ettei komissio kiistä kantajan ensimmäisessä kanneperusteessa esittämiä tosiseikkoja, nimittäin sitä, ettei komissio ottanut nyt käsiteltävässä valtiontukiasiassa huomioon tietoja, jotka se oli saanut keskittymäpäätökseen johtaneen menettelyn yhteydessä. Asianosaiset ovat siis eri mieltä vain kahdesta kysymyksestä eli yhtäältä siitä, oliko komissiolla oikeus (ja jopa velvollisuus) ottaa kyseiset tiedot huomioon, ja toisaalta siitä, olivatko kyseiset tiedot merkityksellisiä arvioitaessa riidanalaisen tuen soveltuvuutta sisämarkkinoille.

Komission tutkintavelvollisuuden laajuus alustavassa tutkintavaiheessa

72 Koska ensimmäinen kanneperuste, sellaisena kuin se on uudelleen luonnehdittuna, koskee tutkinnan puutteellisuutta, aluksi on rajattava komission tutkintavelvollisuuden laajuus alustavassa tutkintavaiheessa.

73 Kuten edellä 64 kohdassa muistutettiin, SEUT 108 artiklan 3 kohdan mukaisen tukien alustavan tutkintavaiheen tavoitteena on ainoastaan tehdä komissiolle mahdolliseksi tehdä ensimmäiset päätelmänsä sille ilmoitettujen tukihankkeiden täydellisestä tai osittaisesta yhteensoveltuvuudesta perussopimuksen kanssa.

74 Oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että saadakseen komission hyväksymään uudet tai muutetut tuet perussopimuksen säännöistä poiketen asianomaisen jäsenvaltion on sen yhteistyövelvollisuuden nojalla, joka sillä on komissiota kohtaan SEU 4 artiklan 3 kohdan perusteella, toimitettava kaikki tiedot, joiden perusteella kyseinen toimielin voi varmistaa, että poikkeuksen edellytykset täyttyvät (tuomio 28.4.1993, Italia v. komissio, C-364/90, Kok., EU:C:1993:157, 20 kohta; tuomio 6.4.2006, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke v. komissio, T-17/03, Kok., EU:T:2006:109, 48 kohta ja tuomio 12.9.2007, Olympiaki Aeroporia Ypiresies v. komissio, T-68/03, Kok., EU:T:2007:253, 36 kohta).

75 Edellä mainitut menettelylliset velvollisuudet toistetaan ja konkretisoidaan lisäksi alustavan menettelyn osalta asetuksen N:o 659/1999 2 artiklan 2 kohdassa ja 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa.

76 Tästä seuraa, että alustavan tutkintamenettelyn yhteydessä komissio voi lähtökohtaisesti pitäytyä tiedoissa, jotka kyseessä oleva jäsenvaltio on toimittanut – mahdollisesti komission täydentävän pyynnön seurauksena (tuomio 15.6.2005, Regione autonoma della Sardegna v. komissio, T-171/02, Kok., EU:T:2005:219, 40 ja 41 kohta) –, eikä se ole velvollinen tutkimaan omasta aloitteestaan kaikkia olosuhteita, jos se voi ilmoituksen tehneen jäsenvaltion toimittamien tietojen avulla vakuuttua ensimmäisen tutkinnan päätteeksi siitä, että kyseessä oleva toimenpide joko ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea tai – jos se luokitellaan tueksi – soveltuu sisämarkkinoille (ks. edellä 23 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö).

77 Lisäksi on niin, että jos asianomaisen jäsenvaltion toimittamat tiedot osoittautuvat myöhemmin olennaisilta kohdiltaan puutteellisiksi tai virheellisiksi siinä määrin, että ne asettavat kyseenalaiseksi komission arvioinnin tuen, sellaisena kuin se on tosiasiallisesti toteutettu, soveltuvuudesta sisämarkkinoille, kyseessä olisi silloin uusi tuki, jota ei ole ilmoitettu ja joka siis olisi sääntöjenvastainen asetuksen N:o 659/1999 1 artiklan f alakohdassa tarkoitetulla tavalla, minkä perusteella komissio voisi käynnistää uuden menettelyn (ks. vastaavasti tuomio 20.9.2011, Regione autonoma della Sardegna ym. v. komissio, T-394/08, T-408/08, T-453/08 ja T-454/08, Kok., EU:T:2011:493, 177–180 kohta).

78 Kuten edellä 37 ja 39 kohdassa esitetyistä näkökohdista ilmenee, nyt käsiteltävässä asiassa se, että ACC Compressorsin ja Secop Austrian välillä on vireillä riidanalaisia patentteja koskeva oikeusriita, ei ollut omiaan vaikuttamaan siihen, mikä lopputulos on arvioinnilla riidanalaisen tuen soveltuvuudesta sisämarkkinoille. Niinpä komissiolla ei ollut mitään velvollisuutta ottaa ACC Compressorsin tämän osalta keskittymämenettelyn yhteydessä esittämiä väitteitä huomioon.

Komissiolle asetettu kielto käyttää keskittymämenettelyssä kerättyjä tietoja muihin tarkoituksiin

79 Lisäksi sulautuma-asetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaan tietoja, jotka on saatu sovellettaessa mainittua asetusta, saa käyttää vain asianomaisen pyynnön, tutkimuksen tai kuulemisen tarkoituksiin.

80 Tämän säännöksen nojalla komissio ei lähtökohtaisesti saanut käyttää valtiontukimenettelyn yhteydessä tietoja, jotka sille oli toimitettu keskittymämenettelyn yhteydessä.

81 Kantaja kuitenkin väittää, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä on supistettu sulautuma-asetuksen 17 artiklan soveltamisalaa siltä osin kuin on niin, että kun komissio saa kilpailuoikeutta koskevan menettelyn aikana liitännäisesti tietoonsa tiettyjä tietoja ja jos nämä tiedot osoittavat muita kilpailusääntöjä rikotun, komissio voi tällöin käynnistää toisen menettelyn selvittääkseen kyseisten tietojen paikkansapitävyyden tai täydentääkseen niitä muun muassa vaatimalla samat asiakirjat ja käyttämällä niitä näyttötarkoituksiin.

82 Tässä yhteydessä on huomattava, että vaikkei sulautuma-asetuksen mukaisesti saatuja tietoja voida käyttää suoraan näyttönä menettelyssä, joka ei kuulu kyseisen asetuksen soveltamisalaan, ne ovat kuitenkin seikkoja, jotka voidaan tarvittaessa ottaa huomioon menettelyn, jolla on toinen oikeusperusta, käynnistämisen perustelemiseksi (ks. analogisesti tapauksesta, jossa kansallinen kilpailuviranomainen käyttää tietoja, jotka on saatu kartellimenettelyn yhteydessä unionin tasolla, tuomio 17.10.1989, Dow Benelux v. komissio, 85/87, Kok., EU:C:1989:379, 18–20 kohta ja tuomio 16.7.1992, Asociación Española de Banca Privada ym., C-67/91, Kok., EU:C:1992:330, 39 ja 55 kohta).

83 Kantaja ei nyt käsiteltävässä asiassa moiti komissiota siitä, ettei tämä käynnistänyt valtiontukimenettelyä keskittymämenettelyn yhteydessä saatujen tietojen perusteella, vaan siitä, ettei komissio ottanut kyseisiä tietoja huomioon jo käynnissä olleen tukimenettelyn yhteydessä. Niinpä on katsottava, että edellä 82 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan komissiolla oli valtiontukimenettelyn yhteydessä vähintäänkin oikeus pyytää esitettäviksi tietoja tai asiakirjoja, jotka se oli saanut tietoonsa keskittymämenettelyn yhteydessä, jos nämä tiedot tai asiakirjat olivat merkityksellisiä kyseessä olevan tuen tutkinnassa.

84 Kantaja väittää lisäksi unionin tuomioistuinten eri tuomioihin tukeutuen, että sulautuma-asetuksen 17 artiklan 1 kohdassa säädetystä kiellosta voidaan poiketa, jos komissiossa vireille pantujen eri menettelyjen välillä on yhteyksiä. Nyt käsiteltävässä asiassa HCH-konsernin rakenneuudistus ja entisen ACC Austria -yhtiön omaisuuserien myynti sekä tästä ACC Compressorsille aiheutuneet seuraukset merkitsevät tällaisia yhteyksiä keskittymämenettelyn ja valtiontukimenettelyn välillä.

85 Tässä yhteydessä oikeuskäytännöstä ilmenee, että komission on lähtökohtaisesti vältettävä epäjohdonmukaisuuksia, joita saattaa esiintyä, kun unionin oikeuden eri määräyksiä ja säännöksiä pannaan täytäntöön. Komissiolla on tällainen velvollisuus kunnioittaa valtiontukia koskevien perussopimuksen määräysten ja muiden perussopimuksen määräysten välistä johdonmukaisuutta aivan erityisesti silloin, kun myös näiden muiden määräysten tavoitteena on vääristymätön kilpailu sisämarkkinoilla (ks. tuomio 31.1.2001, RJB Mining v. komissio, T-156/98, Kok., EU:T:2001:29, 112 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

86 Tästä seuraa muun muassa, ettei komissio voi jättää huomiotta yksittäisten taloudellisten toimijoiden aiheuttamaa kilpailun rajoittumisen riskiä sisämarkkinoilla, kun se tekee päätöksen tuen soveltuvuudesta sisämarkkinoille (edellä 85 kohdassa mainittu tuomio RJB Mining v. komissio, EU:T:2001:29, 113 kohta). Analogisesti on katsottava, että tehdessään päätöksen valtiontuen soveltuvuudesta komission on otettava huomioon parhaillaan toisen menettelyn yhteydessä arvioimansa keskittymän seuraukset siltä osin kuin tämän keskittymän edellytykset voivat vaikuttaa sen arviointiin, miten kyseessä oleva tuki voi vaikuttaa kilpailuun. Komissio voisi silloin tarvittaessa joutua esittämään kysymyksen asianomaiselle jäsenvaltiolle sisällyttääkseen kyseessä olevat tiedot valtiontukimenettelyyn.

87 Tällaista velvollisuutta ei kuitenkaan ollut nyt käsiteltävässä asiassa, koska patenttiriita ei ollut merkityksellinen arvioitaessa riidanalaisen tuen soveltuvuutta sisämarkkinoille (ks. edellä 37 ja 39 kohta).

88 Tästä seuraa, että ensimmäinen ja kolmas kanneperuste, sellaisina kuin ne ovat uudelleen luonnehdittuina, on hylättävä.

89 Koska kaikki kantajan kanneperusteet on hylättävä, koko kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

90 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Secop GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Julistettiin Luxemburgissa 1 päivänä maaliskuuta 2016.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asian tausta 1

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset 2

Oikeudellinen arviointi 3

Toinen kanneperuste, joka koskee perussopimusten rikkomista 3

Toisen kanneperusteen ensimmäinen ja toinen osa, jotka koskevat SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan ja SEUT 108 artiklan 2 ja 3 kohdan rikkomista 3

– Muistutus asian kannalta merkityksellisestä oikeuskäytännöstä 3

– Väite, jonka mukaan ACC Compressorsilla on vastaperustetun yrityksen asema 5

– Väite, jonka mukaan riidanalaisella tuella vain ”viivästytetään väistämätöntä kehitystä” 7

– Aikaisempien tukien, joita väitetään saadun, ottaminen huomioon 7

– ACC Compressorsin väitetyn tappiollisen myyntikäytännön ottaminen huomioon 9

– Komission esittämät laskelmat 9

Toisen kanneperusteen kolmas osa, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista . 9

Ensimmäinen ja kolmas kanneperuste, sellaisina kuin ne ovat uudelleen luonnehdittuina, jotka koskevat tutkinnan puutteellisuutta ja arviointivirheitä 11

Komission tutkintavelvollisuuden laajuus alustavassa tutkintavaiheessa 11

Komissiolle asetettu kielto käyttää keskittymämenettelyssä kerättyjä tietoja muihin tarkoituksiin 12

Oikeudenkäyntikulut 13